

Духовный отецъ ако познае, че оной, кой то се исповѣдѣва у него, есть таковъ человекъ, кой то е готовъ на всекаква епитиміа, и ако познае, че кыше сказанна та епитиміа, сирѣчь отлѣченіе отъ скаты тайны на нѣколико време, нема да го фржли ко отчааніе, ни въ лѣность, ни въ нерадѣніе, но още повече приводи го да познае весьма хубаво голѣма та грѣховна тежина и лѣтина та Божіа, и мѣ доноси весьма тепло покааніе: тогда понеже е таковъ человекъ той, кой то се кае, може духовный отецъ да мѣ даде други те епитиміи зада го исправи а при нихъ може да го отдѣли и отъ скатое причащеніе на нѣкое време (а).

(а) Во тал статіа заключавасе слѣдѣщее. перво : священницы должны са да глѣдатъ на образъ покааніа, а не на то что есть написано въ грѣбника. Второ : да глѣдатъ : каковъ е человекъ кающійся, зада го не отчаатъ и да даватъ епитиміа споредъ человекъ. Третье : На войскарина духовникъ не може да даде епитиміа, а защо; затока защо го да се пости не ожемо да праки поклоны (метаніи) не може: да дава милостыня нема откаде (нема пары нито други вещи). зарди това дакъженъ е духовникъ да подплаши съ страшный сѣдъ, съ вѣчна мѣка, а послѣ потока да мѣ даде вола да се при-